

РЕШЕНИЕ

№ 3915

гр. София, 14.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 06.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **6331** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл.84, ал.3 във вр.с чл.34, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. (собствено име) О. (бащино име) С. (фамилно име), от мъжки пол, [дата на раждане] в Х., С., гражданин на С.,кюрд по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит,семейно положение-неженен,Л.,подадена чрез адв.М.Х., срещу Решение №4581/27.05.2022г., издадено от Заместник-председателя на Държавната агенция за бежанците,с която е отказано събиране на оспорващия с членове на неговото семейство на територията на Република България.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспореното решение,като постановено в противоречие с материално-правни разпоредби на ЗУБ,моли за отмяна на решението.В о.с.з. жалбоподателят се представлява от адв.Л.Д.,назначена за негов представител по реда на Закона за правната помощ с определение на АССГ,която поддържа жалбата и моли за отмяна на обжалвания административен акт.

Ответникът –Зам.Председателят на ДАБ,чрез процесуалния си представител юрк.Д.Д. оспорва жалбата и моли,съдът да я отхвърли като неоснователна и недоказана.

Административен съд - [населено място]-град,след като обсъди доводите на страните

и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение № 1913/07.07.2021г. на заместник - председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет на чужденеца е предоставен хуманитарен статут.С молба с рег.№ 20621/21.09.2021 г. молителят прави искане за събиране на територията на Република България със следните членове на неговото семейство си :

О. (собствено име) С. (фамилно име) А. (бащино име) - баща, [дата на раждане] в Х., С., гражданин на С.. За лицето е представено фотокопие на временна регистрационна карта № 99146214556, издадена от Турция на 30.07.2015 г.

Р. (собствено име) С. (фамилно име) З. (бащино име) - майка, [дата на раждане] в Х., С., гражданка на С.. За лицето е представено фотокопие на временна регистрационна карта № 99056250422, издадена от Турция на 30.07.2015 г.

А. (собствено име) С. (фамилно име) О. (бащино име) - сестра, [дата на раждане] в Х., С., гражданка на С.. За лицето е представено фотокопие на временна регистрационна карта № 99056229596, издадена от Турция на 30.07.2015 г.

Х. (собствено име) С. (фамилно име) О. [дата на раждане] в Х., С., гражданин на представено фотокопие на временна регистрационна карта| издадена от Турция на 30.07.2015 г.

М. (собствено име) С. (фамилно име) О. (бащино име) - брат, [дата на раждане] в Х., С., гражданин на С.. За лицето е представено фотокопие на временна регистрационна карта № 99605218910, издадена от Турция на 30.07.2015 г.

РАЕД (собствено име) С. (фамилно име) О. (бащино име) - брат, [дата на раждане] в Х.,С., гражданин на С..За лицето е представено фотокопие на временна регистрационна карта № 99756007418, издадена от Турция на 31.05.2018 г.

В хода на производството чужденецът е предоставил фотокопие на извлечение от държавен регистър за семейно положение на гражданите на С. № 7029064, издадено от С. на 04.11.2021 г.

С цел уточняване на фактите и обстоятелствата по подадената молба,в присъствието на определените му представители с чуждия гражданин е проведено интервю.Административният орган е установил,че жалбоподателят е непридружен малолетен по смисъла на § 1, т.4 от ДР на ЗУБ.В хода на административното производство чужденецът е бил представляван от адвокат, назначен с решение на Председателя на НБПП и от социален работник от отдел "Закрила на детето",назначен със заповед на Директора на дирекция "Социално подпомагане" по местоживееене.

С жалбоподателя в присъствието на определените му представители е проведено интервю.В хода на интервюто чуждият гражданин е посочил, че желае да се събере с желае да се събере на българска територия с неговия баща О. С. А., с неговата майка Р. С. З., с неговата сестра А. С. О. и с неговите братя Х. С. О., М. С. О. и РАЕД С.

О. По време на интервюто чужденеца в рег. лист №20621/23.02.2021г. за негова майка лицето Г. Б., посочва, че е заявил името грешно. Твърди, че истинското име на майка му е Г., но тъй като в Турция не могат да произнесат името й, майка му е била регистрирана като Р. Чужденецът твърди, че в Турция съпругата приема фамилията на съпруга си, докато в С. тя запазва бащиното си име. Посочва, че Б. е първата и фамилия, а в Турция тя е приела фамилията на съпруга си. Чужденецът посочва, че близките му живеят в Турция от 7 години и се намират в М., в близост до А., където живеят под наем. Посочва, че баща му работи, майка му е домакиня, а братята и сестра му посещават училище. Твърди, че близките му не са напуснали Турция заедно с него поради липсата на пари. Посочва, че поддържа връзка с тях посредством WhatsApp. Молителят посочва, че близките му са в добро здравословно състояние. В административното производство е изготвен Социален доклад на ДСП- Н.З. (л.55), в който е посочено, че основните потребности на детето са задоволени.

С обжалваното решение Заместник-Председателят на ДАБ е отказал събиране на оспорвания на територията на Република България с членове на семейството му. В решението си административният орган е посочил, че въз основа на така наличната информация по настоящото производство не може да се направи обосновано заключение, подкрепено от доказателства и документи, които да доказват, че А. О. С. е член на семейството на О. С. А. и Р. С. З., и е в родствени отношения с А. С. О., Х. С. О., М. С. О. и РАЕД С. О.. В същото решение е посочено, че съгласно чл. 34, ал. 1 от ЗУБ чужденец с предоставена международна закрила има право да поиска да се събере със семейството си на територията на Република България, при условие че семейните връзки предшестват влизането на чужденеца на територията на страната. В проведеното с него интервю с рег. № 20621/22.11.2021г. на чужденеца е посочен срок до 29.11.2021г., в който е длъжен да предостави всички релевантни документи и доказателства, удостоверяващи самоличността и семейните връзки на молителя. Към момента на постановяване на решението молителят не е бил предоставил относими към молбата му доказателства, които да докажат наличието на необходимите семейни връзки и доказателства, установяващи самоличността на лицата, с които желае да се събере на българска територия. В решението също е посочено, че предвид сериозните разминавания между твърденията на чужденеца в настоящото производство съпоставени с предходни негови заявления пред ДАБ-МС, както и предвид несъответствията в представените документи, в случая е налице невъзможността да се установи самоличността на неговата майка. Така органът е заключил, че по отношение на А. О. С. не са налице всички положителни предпоставки за събиране на семейството на територията на Република България.

В съдебното производство по разпореждане на съдът е изготвен социален доклад на ДСП-К. село (л. 162), в който е посочено, че в интерес на детето е да се събере в страната с цялото си семейство, което е от съществено значение за психическото, нравственото и социалното развитие на детето.

В о.с.з. на 14.03.2023г. е разпитан в качеството на свидетел О. [населено място], който твърди следното: “жена ми се казва Г. С. А.. Ние наричаме въщи жена ми Р.. Тъй като синът ми не е ходил на училище и не е общувал с други хора освен семейството, той нарича майка си с това име Р.. Детето беше малко, когато дойде тук и не е знаел,

че официалното име на майка му е друго. Аз не знаех тогава какво представлява този документ кемлик-а, това беше отдавна, записахме я като Р.. Смятахме че това е документ, който дава право на някакви помощи, а не знаехме, че това е официална лична карта на бежанец и официален документ за нейната самоличност. Трите имена на сина ми са А. О. С.. Трябва да е роден през 2008г., но твърдо не мога да кажа кога. "Същия твърди още, че има семейна книжка и същата е представена в администрацията на бежанския лагер в [населено място], където се намирала в момента. Твърди още, че синът му А./жалбоподателят/ е дошъл по рано от него в Р. България около 1 година и 2 месеца. В съдебното производство по разпореждане на съдът ответника е представил заверено копие от извадка от семеен регистър № 24386255, издадена на 27.11.2022 г., представена от О. [населено място] в РПЦ-гр. Х.. Съдът кредитира свидетелските показания като достоверни и дадени добросъвестно. Същите не се оспорват от страните.

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, имаща право и интерес от оспорването и като подадена в срока по чл.84, ал.3 ЗУБ е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

При извършена служебна проверка относно законосъобразността на оспореното решение на основанията по чл.146 АПК, Съдът намира, че то е издадено от компетентен орган по смисъла на чл.48, ал.1, т.3 ЗУБ: Зам.-Председателя на ДАБ, който е овластен на основание чл.52 ЗУБ. Нормата предвижда възможността Председателят на ДАБ да делегира правомощията си по чл.48, ал.1, т.1-4 и 6 от закона, на заместник-председателите на Държавната агенция за бежанците.

Административният акт отговаря и на общите изисквания за форма и съдържание по чл. 59 от АПК. В решението се сочат както фактически, така и правни основания за издаването му.

Решението обаче е материално незаконосъобразно.

Съгласно чл.48, ал.1, т.3 ЗУБ Председателят на ДАБ взема решения по молби за събиране на семейства. Според разпоредбата на чл.34, ал.4 ЗУБ се разрешава събирането на непридружен малолетен или непълнолетен чужденец с предоставена международна закрила с родителите му или с друг пълнолетен член на семейството му или с лице, което отговаря за него по силата на закон или обичай, когато родителите му са починали или са в неизвестност. Материално-правна предпоставка за вземане на положително за молителя решение представлява изпълнение на изискването на събиране с член/нове на семейството му.

В конкретния случай жалбоподателят е искал събиране с членове на семейството си, като спорът по делото се свежда до това може ли да се приеме за жалбоподателят, че е член на семейството на О. С. А. и Р. С. З. и дали е в родствени отношения с А. С. О., Х. С. О., М. С. О. и РАЕД С. О..

Отговор на така поставения въпрос дава представеното в съдебното производство копие от извадка от семеен регистър № 24386255, издадена на 27.11.2022г. в превод на български език. Документът е приет без оспорване от страните. От него се установява както датата на раждане на лицето, така и обстоятелството, че същото е родено от Р. С. З., явяваща се майка на жалбоподателя. Представените писмени доказателства кореспондират и с гласните такива събрани по делото, а именно че жалбоподателят е син на О. С. А. и Р. С. З.. В чл. 34 от ЗУБ е посочено, че чужденец с предоставена международна закрила има право да поиска да се събере със семейството си на територията на Република България, при условие че семейните връзки предшестват влизането на чужденеца на територията на страната, като председателят на Държавната агенция за бежанците дава разрешение за събиране на семейството. Семейството е под закрилата на държавата и обществото съгласно чл. 14 КРБ. С разпоредбата на чл. 8, § 1 ЕКПЧ също е визирано правото на зачитане на семейния живот, като в § 2 са посочени предпоставките, при наличието на които може да има намеса в това право от страна на държавата. Специалният закон ЗУБ също съдържа редица разпоредби - чл. 8, ал. 9, чл. 9, ал. 6, чл. 22 и чл. 34, които гарантират зачитане на правото на семеен живот и запазване целостта на семейството. Председателят на ДАБ в качеството му на държавен орган има задължение, произтичащо от посочените разпоредби, да не нарушава правото на семеен живот на лицата и целостта на семейството, както и правомощието да прецени наличието или не на законоустановените предпоставки за ограничаването на това право. От своя страна, в § 1, т. 3. от ДР на ЗУБ "Членове на семейството" са съпругът, съпругата или лицето, с което се намира в доказано стабилна и дълготрайна връзка и техните ненавършили пълнолетие, невстъпили в брак деца. Настоящият състав следва да посочи също, че по силата на § 59 от Общия коментар № 14 (2013) на Комитета по правата на детето, публикуван през ноември 2014 г. от У., семейството е основна клетка на обществото и естествена среда за израстването и благосъстоянието на неговите членове и особено на децата (преамбюл на Конвенцията). Правото на детето на живот в семейството е защитено по Конвенцията (чл. 16). Според § 60 предотвратяването на разделянето на семейството и запазването на неговото единство са важни съставни части от системата за закрила на детето и се основават на правото, предвидено в чл. 9, § 1, което изисква „детето да не бъде разделяно от родителите си против тяхната воля, освен когато такова разделяне е необходимо за най-добрите интереси на детето“. Освен това детето, което е отделено от единия или от двамата си родители, има право „да поддържа лични отношения и пряк контакт с двамата си родители редовно освен ако това противоречи на най-добрите интереси на детето“ (чл. 9, § 3). Съдът намира, че в интерес на детето е да се събере с членовете на семейството си на територията на Р. България, което е от съществено значение за психическото, нравственото и социалното му развитие, като в тази насока е и даденото в социалния доклад заключение.

За така представеният документ/семеен регистър № 24386255, издаден на 27.11.2022г./ в хода на настоящото производство жалбоподателят безспорно не е разполагал с него, а в последствие същия е представен от О. [населено място], пред длъжностни лица от РПЦ-гр.Х. в производство по предоставянето му на статут по ЗУБ. Настоящият съдебен състав намира, че така описаният документ има значение за преценка основателността на молбата на непълнолетния

жалбоподател, поради което същият следва да бъде разгледан и преценен от административния орган. Произнасянето с процесното решение, без да бъдат събрани и обсъдени всички възможни доказателства, представлява нарушение на административно-производствените правила с характер на съществено, тъй като недопускането му би могло да доведе административния орган до различен от направения извод. Налага се извода, че проверяваният акт е немотивиран и постановен при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, което налага отмяната му като незаконосъобразен. Делото следва да бъде върнато на административния орган, като административна преписка, за продължаване на производството, като се съобразят и с представените пред съда писмени доказателства.

Така мотивиран, Административен съд-София град, I-отделение 34 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. (собствено име) О. (бащино име) С. (фамилно име), [дата на раждане] в Х., С., гражданин на С., кюрд по народност, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение-неженен, Л., подадена чрез адв. М. Х., Решение №4581/27.05.2022г., издадено от Заместник-председателя на Държавната агенция за бежанците, с която е отказано събиране на А. С. на територията на Република България с членовете на семейството му.

ИЗПРАЩА преписката на Заместник-председателя на Държавната агенция за бежанците за ново произнасяне по молбата на А. О. С. за събирането му на територията на Република България с членове на неговото семейство.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

съдия: